

Címzett: ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG, 1015 Budapest, Donáti u. 35–45. (postacím: 1535 Budapest, Pf. 773.)

Tárgy: Alkotmányjogi panasz benyújtása Pkf.II.20.027/2015/2. számon hozott végzés tárgyában

ALKOTMÁNYJOGI PANASZ

Alulírott [REDACTED] ezúton nyújtok be alkotmányjogi panaszt a 2015. február 10. napján hozott végzésrel kapcsolatban.

Az alkotmányjogi panasz benyújtásának előzményei

A Szegedi Ítéltábla a személyesen eljáró [REDACTED] (alatti lakos) felperesnek – [REDACTED] jogtanácsos által képviselt Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság (1088 Budapest, József krt. 6. szám alatti székhelyű) alperes ellen határozat felülvizsgálata iránti perújítási eljárásban 2015. február 10. napján meghozta a Pkf.II.20.027/2015/2. számú végzést.

A dokumentum szövege szerint a végzés ellen fellebbezésnek helye nincs, tehát értelmezésem szerint a jogorvoslati lehetőségeimet már kimerítettem.

A Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.27.396/2013/11. számú végzésével elutasította a perújítási kérelmemet, mint érdemi tárgyalásra alkalmatlant és egyben köteleztek 39.000 Ft eljárási illeték megfizetésére.

A Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak a perújítási kérelmemet az Európai Bíróság C-435 /11. számú ítéletére hivatkozva nyújtottam be.

A Gyulai Törvényszék a 9.Kpkf.27.021/2014/3. számú végzésével az elsőfokú bíróság határozatát helybenhagyta, illetve elutasította a fellebbezésben kért előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésére irányuló kérelmemet és egyben kötelezett 9000 Ft fellebbezési eljárási illeték megfizetésére.

A Gyulai Törvényszék a 9.Kpkf.27.021/2014/7. számú végzésével ugyancsak elutasította a 9.Kpkf.27.021/2014/3. számú végzés indokolásának kiegészítése iránti kérelmemet. A Gyulai törvényszék döntését azzal indokolta, hogy a határozat a Pp. 226. §-a alapján alkalmazandó Pp. 225. § (1) bekezdésében meghatározott indokolási kötelezettség kritériumainak mindenben megfelel, kellő indokolást tartalmaz arról, hogy miért alaptalan az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezése iránti kérelmem.

A végzés ellen fellebbezést nyújtottam be, amelyben az elsőfokú bíróság határozatának megváltoztatását és a határozat kiegészítésének elrendelését kértem. Kérésemet azzal indokoltam, hogy a Gyulai Törvényszék illetékességi területén működő bíróságok több alkalommal fosztottak meg azoktól a jogoktól, amelyek az európai uniós állampolgárságom miatt engem megilletnek. Kifogásoltam, hogy az Európai Unió Alapjogi Chartájának rendelkezései nem megfelelően kerültek átültetésre a magyar jogrendszerben, a magyarországi jogharmonizáció hiányos. Érvélem szerint ettől függetlenül a bíróságoknak alkalmazniuk kell az Európai Bíróság által is alkalmazott normákat. Kifogásoltam, hogy több, a Gyulai Törvényszéken született határozat fejlecei hiányosak, adatmanipulációt tartalmaznak, és összességében kifogásoltam, hogy a bíróságok a határozataik meghozatala során nem vették figyelembe az Európai Bíróság által alkalmazott normákat.

Az érintett alapvető jogok

A jogállamiság, valamint a jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság követelménye: „Magyarország független demokratikus jogállam.” [Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés]

Az alapvető jogok korlátozhatóságának általános kerete: „Magyarország elismeri az ember

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 10 / 1182-0 / 2015	
Hozott: 2015. Május 05.	
Példány: 1	Kezelőiroda: [REDACTED]
Melléklet: 6+1 db	[REDACTED]

alapvető egyéni és közösségi jogait.” [Alaptörvény I. cikk (2) bekezdés] [római számozás!]

A tisztességes hatósági eljáráshoz való jog: *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.*” [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés]

Az igazságszolgáltatással összefüggő jogok: *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.*” [Alaptörvény XXXVIII. cikk (1) bekezdés]

Az Európai Unió jogának való megfelelés követelménye: *„Az Európai Unió joga – a (2) bekezdés keretei között – megállapíthat általánosan kötelező magatartási szabályt.*” [Alaptörvény E) cikk (3) bekezdés]

A gazdasági verseny védelmének követelménye: *„Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit. Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben, és védi a fogyasztók jogait.*” [Alaptörvény M) cikk (2) bekezdés]

A jogegyenlőség követelménye: *„A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.*” [Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdés]

Az Alaptörvénnyel összhangban álló bírósági ítékezés követelménye: *„A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.*” [Alaptörvény 28. cikke]

Az alkalmazott jogszabályok

- Az Európai Parlament és a Tanács 2005. május 11-i 2005/29/EK irányelve a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (a továbbiakban: Irányelv)
- 93/13/EGK Európai Tanácsi irányelv
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.)
- a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (Fttv.)
- a fogyasztóval kötött szerződésben tisztességtelennek minősülő feltételekről szóló 18/1999. (II. 5.) Korm. rendelet
- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi II. törvény (a továbbiakban: Pp.)
- az Európai Unió jogának való megfelelés érdekében szükséges jogszabály-előkészítési feladatok teljesítéséről szóló 302/2010. (XII.23.) Korm. rendelet

Egyéb felhasznált források

- Az *Alapvető Jogok Biztosától* érkezett **AJB–1333/2014. számú jelentés**
- az **Európai Bíróság 26/62. számú ítélete**
- az **Európai Bíróság 106/77. számú ítéletének 21. és 22. pontjai**
- az **Európai Bíróság C–261/07. számú ítéletének 56. pontja; C–304/08. számú ítéletének 45. pontja; illetve C–435/11. számú ítéletének 38. pontja**
- az **Európai Bíróság C–428/11. számú ítéletének 41, 44, illetve 45. pontjai**
- Magyarország hatályos Alaptörvényének internetről letöltött magyarázata
- az Európai Bizottság Jogértvényesülési Főigazgatóságának saját honlapján olvasható

Csatolt dokumentumok

- a Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.27.396/2013/11. számú jegyzőkönyve
- a Gyulai Törvényszék 9.Kpkf.27.021/2014/7. számú végzése
- a SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA Pkf.II.20.027/2015/2. számú végzése
- a Békéscsabai Járásbíróság 24.Pk.50.001/2015/2. számú végzése
- a NEMZETI FOGYASZTÓVÉDELMI HATÓSÁG 2014. március 14. napján kelt nyilatkozata

Az érintett alapvető jogaimmal kapcsolatos megállapításaim

1. Az Alaptörvény I. cikk (2) bekezdése szerint *Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.*

Az Európai Bíróság a 26/62. számú ítéletében kihangsúlyozta a Bíróságnak a 177. cikk keretében játszott szerepét (jelenleg az EUMSZ 267. cikke), amelynek célja, hogy biztosítsa a Szerződés nemzeti bíróságok általi értelmezésének egységességét, megerősíti, hogy az államok elismerték azt a lehetőséget, hogy a közösségi jogra állampolgáraik hivatkozhatnak e bíróságok előtt.

Ha jól értelmezem az *Európai Bíróság a 26/62. számú ítéletének* magyar fordítását, akkor az nem tesz különbséget a tagállamok bíróságai előtt folyamatban levő ügyek között, tehát a közösségi jogra bármely állampolgár hivatkozhat a tagállami bíróságok előtt.

A Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. június 4. napján tartott tárgyalásán azt az alapvető jogomat tagadta meg, hogy a közösségi jogra hivatkozhatok a magyar tagállami bíróság előtt folyamatban levő ügyben. Erről 2014. június 4. napján hangfelvétel is készült. [4.K.27.396/2013/11. számú jegyzőkönyv]

Az Európai Bíróság a 26/62. számú ítéletében kihangsúlyozta, hogy a Közösség a nemzetközi jog új jogrendjét képezi, melynek javára az államok, bár szűk területeken, de korlátozták szuverén jogaikat, és amelynek alanyai nemcsak a tagállamok, hanem azok állampolgárai is.

Az Európai Bíróság a 26/62. számú ítéletében kihangsúlyozta, hogy a tagállamok jogszabályaitól független közösségi jog mellett, hogy magánszemélyekre kötelezettségeket állapít meg, arra is szolgál, hogy számukra jogokat keletkeztessen, amelyek az őket megillető jogok összességének részévé válnak.

Ha jól értelmezem az Európai Bíróság 26/62. számú ítéletének magyar fordítását, a közösségi jog teljesen független a tagállamok jogszabályaitól, így *Pp. törvénytől* is.

Tehát egyrészt az előzetes döntéshozatali eljárással kapcsolatban érvénytelennek kellene tekinteni a Pp. törvényre való hivatkozást. Másrészt a Pp. törvény nem tartalmazhatna olyan rendelkezést, amely az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését a végső fokon döntést hozó nemzeti bíróság számára megakadályozná. Harmadrészt a Pp. törvény alapján nem lehetne egy 2004. május 1. napján megszerzett emberi jogot megvonni [Magyarország Európai Unióhoz való csatlakozásának napja]!

Egy ügyvédi iroda saját honlapja szerint az *Európai Bíróság* eseti döntései a közösségi jog részét képezik. [Forrás: www.dratar.hu/preliminary_hu.htm]

A perújítási kérelmemet elsősorban az *Európai Bíróság C –435/11. számú ítéletének* 38. pontjára hivatkozva nyújtottam be.

Ha jól értelmezem az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés 267. cikkének magyar fordítását, akkor az *Európai Bíróságnál* a végső fokon döntést hozó nemzeti bíróság köteles előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezni, amennyiben *az uniós intézmények, szervek vagy hivatalok jogi aktusainak érvényességét és értelmezését* kell kérni.

Ha jól értelmezem a kérdéses ügyvédi iroda honlapját, akkor az *Európai Bíróság C-435/11.* számú ítéletét egy uniós intézmény jogi aktusaként lehetne értelmezni.

2. Az Alaptörvény XXIV. cikke (1) bekezdése értelmében *mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék.*

Az Alaptörvény hatálybalépését megelőzően az Alkotmány a tisztességes eljáráshoz való jogot *explicite* ugyan nem nevesítette, ugyanakkor az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az a független és pártatlan bírósághoz való jog, illetve a jogbiztonság elvéből levezethető eljárási garanciák egymásra vonatkoztatásával tartalmilag levezetett olyan alkotmányos alapjogot jelent, amely komplex követelményrendszert testesít meg, magában foglalva valamennyi, a jogállamiság értékrendjének megfelelő eljárási alapelvet és normát. A 2012. január 1-jén hatályba lépett Alaptörvény már *expressis verbis* tartalmazza a hatósági ügyek tisztességes intézéséhez való jogot, rögzítve, hogy a közhatalmú szervek, hatóságok az ügyeket részrehajlás nélkül, tisztességes módon, ésszerű határidőn belül intézzék, döntéseiket pedig a törvényben meghatározottak szerint indokolják.

A 6/1998. (III. 11.) AB határozat a következőt mondta ki: *A tisztességes eljárás olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartásának dacára lehet az eljárás „méltánytalan” vagy „igazságtalan”, avagy „nem tisztességes”.*

A tisztességes eljárás követelménye a hatósági ügyek intézése során tehát túlmutat az eljárás legalitásán. Az Alaptörvény XXIV. cikke érvényesüléséhez nem elegendő, ha a hatóságok betartják az ügy elintézésére irányadó anyagi és eljárási jogszabályokat, hanem szükséges az is, hogy mind az egyedi ügyintézés, mind az arra irányadó jogszabályok segítsék az ügyféli jogok érvényesülését.

Ha a *Szegedi Ítéltábla* 2015. február 10. napján a tényállást helyesen állapította volna meg, akkor rögzítenie kellett volna azt, hogy a *Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság* a 2014. március 14. napján tett nyilatkozatában éppen azt kérte a *Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságtól*, hogy a perújítási kérelmemet utasítsa el.

Felmerült bennem az a kérdés, hogy a *Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság alperesi minőségében* eljárva köteles-e betartani az alkotmányjogi szabályokat, illetve a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi II. törvény szabályaira hivatkozva kérheti-e a független és pártatlan bírósághoz való jog megtagadását?

3. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerint *Magyarország független, demokratikus jogállam.*

Az Alkotmánybíróság több határozatában rámutatott, hogy a jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság az állam kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára. A jogbiztonság nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is. [9/1992. (I. 30.) AB határozat] Az Alkotmánybíróság szerint az alanyi jogok érvényesítésére szolgáló eljárási garanciák a jogbiztonság alkotmányos követelményéből erednek, de szoros kapcsolatban állnak a jogegyenlőséggel, törvény előtti egyenlőséggel is. A megfelelő eljárási garanciák nélkül működő eljárásban ugyanis a jogbiztonság az, ami sérelmet szenved. [9/1992. (I.30.) AB határozat, 75/1995. (XI. 21.) AB határozat] Ezért alapvetőek a jogbiztonság követelménye szempontjából az eljárásjogi garanciák. Csakis formalizált eljárási szabályok megkövetelésével és betartásával működhetnek alkotmányosan a jogintézmények. Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint a jogállamiság egyik alapvető követelménye, hogy a közhatalommal rendelkező szervek is csak a jog által meghatározott keretek között fejthetik ki a tevékenységüket. [56/1991. (XI. 8.) AB határozat].

Ha a *Szegedi Ítéltábla* 2015. február 10. napján a tényállást helyesen állapította volna meg, akkor azt kellett volna rögzítenie, hogy az *Európai Bíróság C-435/11. számú ítélete* olyan

eljárásjogi garanciákat tartalmaz, amely minden, az *Európai Unió* területén működő jogintézmény számára formalizált eljárási szabályokat fogalmaz meg a *2005/29/EK irányelv* alkalmazásával kapcsolatban.

A *Szegedi Ítélet* 2015. február 10. napján látni kellett volna azt, hogy az *Európai Bíróság* által meghatározott formalizált eljárási szabályok ellenére a *Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság* 2014. március 14. napján kelt nyilatkozatában saját véleményét fogalmazott meg arról, hogyan kell értelmezni a *2005/29/EK irányelv I. mellékletének* szerepét és tartalmát.

A *Szegedi Ítélet* 2015. február 10. napján látni kellett volna azt, hogy a *Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság* 2014. március 14. napján arról is nyilatkozott, hogy nem hajlandó perújításra alkalmas érvként elfogadni az *Európai Bíróság C-435/11. számú ítéletét*, tehát ezáltal azt is kijelentette, hogy a formalizált eljárási szabályokat nem hajlandó figyelembe venni.

4. Az Alaptörvény XXXVIII. cikk (1) bekezdése szerint *mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.*

Az Alkotmánybíróság a kérdés megítélésakor a pártatlan bírósági eljárás funkciójából indult ki. Az ügyek tárgyilagos megítélése abban az esetben garantált, ha a bírák képesek kizárólag az ügy tényeit, a tények alapjául szolgáló bizonyítékokat, valamint a tények megítéléséhez szükséges jogszabályokat elszigetelten vizsgálni és értékelni. Minden olyan körülmény, amely ezeken kívül esik és egyúttal a felekhez, vagy magához az üggyhez kapcsolódik, azért sodorja veszélybe az adott ügy tárgyilagos elbírálását, mert képes befolyásolni a bíró mérlegelési tevékenységét. Éppen ezért a pártatlan eljárás garanciájának sérelme egyfelől a konkrét ügy elintézését, annak kimenetelét egyik vagy másik fél hátrányára befolyásolja. Másfelől ugyanakkor az ügyek elfogult, részrehajló megítélése a bírói hatalom tekintélyét, valamint a bíróság ítéleteibe vetett közbizalmat, így végső soron a jogállamiság értékrendjét erodálhatja. A pártatlanság garanciája éppen ezért átfogja az érvényesítésére, a pártatlanság megkérdőjelezhetőségére szolgáló jogorvoslati lehetőségeket is. Különösen fontos, garanciális szerephez jutnak e jogorvoslati lehetőségek azokban az esetekben, amikor pártatlanság oka valamely titkolt körülmény. A rendelkezésre álló jogorvoslati eljárások hatékony működése nélkül a pártatlanság ilyen okai ugyanis feltáratlanul maradnak. E megfontolások alapján az Alkotmánybíróság arra a felismerésre jutott, hogy a megfelelő kizárási szabályok hiánya csakúgy, mint érvényesíthetőségük korlátai a pártatlanság követelménye ellen hatnak. [25/2013. (X. 4.) AB határozat]

Ha a *Szegedi Ítélet* 2015. február 10. napján a tényállást helyesen állapította volna meg, akkor rögzítenie kellett volna azt, hogy a 4.K.27.396/2013/12. szám alatt benyújtott *fellebbezés mellékletében* felhívtam a *Gyulai Törvényszék* figyelmét az *Európai Bíróság 106/77. számú ítéletének 21. pontjára*:

„A fenti megfontolásokból következik, hogy minden – hatáskörében eljáró – bíróságnak kötelessége a közösségi jog teljes egészében történő alkalmazása és azon jogok védelme, amelyet az a magánszemélyek számára biztosít, adott esetben eltekintve a nemzeti jog mindazon – akár a közösségi szabályt megelőző, akár azt követő – rendelkezéseinek alkalmazásától, amelyek esetlegesen ellentétesek azzal.”

Ha a *Szegedi Ítélet* 2015. február 10. napján a tényállást helyesen állapította volna meg, akkor rögzítenie kellett volna azt, hogy a 4.K.27.396/2013/14. szám alatt benyújtott *fellebbezésben* felhívtam a *Gyulai Törvényszék* figyelmét az *Európai Bíróság C-428/11. számú ítéletének 41. pontjára*:

„Emlékeztetni kell viszont arra, hogy a nemzeti jog alkalmazásakor a tagállami bíróság köteles a nemzeti jogot úgy értelmezni, hogy a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv eredményének elérése és így az EUMSZ 288. cikk harmadik bekezdésének betartása érdekében a lehető legteljesebb mértékig figyelembe veszi az irányelv szövegét és célját.”

Tehát a Gyulai Törvényszék az eljárás során kettő kötelezettséget figyelmen kívül hagyott.

Engem viszont összesen 39.000,- forint eljárási illeték megfizetésére köteleztek, amelyet nem hagyhattam figyelmen kívül. Hogy is van ez?

Méltánytalannak tartom azt, hogy a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóságnak 2014. március 14. napja óta egyetlen nyilatkozatot sem kellett tennie, amely titkolódzásra ad lehetőséget.

5. Az Alaptörvény E) cikk (3) bekezdése szerint az *Európai Unió joga – a (2) bekezdés keretei között – megállapíthat általánosan kötelező magatartási szabályt.*

Magyarország hatályos Alaptörvényének világhálón elérhető magyarázata szerint hiányt pótló az a rendelkezés, amely nemzeti szinten is rendelkezik az európai uniós jogforrások kötelező erejének elismeréséről. Az Európai Unió jogforrásai közül ugyan több eddig is kötelezően alkalmazandó volt, azonban alkotmányi szinten most először került elismerésre az, hogy a magyar jogforrások mellett az európai uniós jogforrások is a hazai jogrendszer részei és általánosan kötelező magatartási szabályokat tartalmazhatnak. Az elv összefügg a közvetlen hatály elvével is, amely az európai jog tagállamokban való hatékony alkalmazását segíti elő.

Az Európai Unió jogforrásait elsődleges és másodlagos jogforrásokra oszthatjuk. Az utóbbiakat az Európai Unió működéséről szóló szerződés 288. cikke sorolja fel. Ide tartozik a rendelet, az irányelv, a határozat, a vélemény és az ajánlás.

Méltánytalannak tartom azt, hogy a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság és a Nemzeti Bíróság helyett az Alapvető Jogok Biztosától érkezett és 2015. január 28. napján kézhez vett AJB-1333/2014. számú jelentés tartalmazott tényleges tájékoztatást a 2005/29/EK irányelv és az Fttv. viszonyáról.

Az Alapvető Jogok Biztosa szerint az irányadó európai uniós joganyag az EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2005. május 11-i 2005/29/EK IRÁNYELVE, amely szigorú előírásokat fogalmaz meg a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatát érintően.

„Az ennek nyomán született, a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény mind fogalom-, mind szabályrendszerében az Irányelvet követi. [...]

„A fogyasztó védelme az *Fttv.-ben* négyrétegű. Generálklauzulájában lefekteti a (1) a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmát és meghatározza a tisztességtelen jelleget, majd kimondja, hogy ennek értelmében tisztességtelen különösen a megtévesztő és az agresszív kereskedelmi gyakorlat. A (2) megtévesztő kereskedelmi gyakorlat tekintetében példalozó felsorolással él, majd kifejti az (3) agresszív kereskedelmi gyakorlat lényegét, végül felsorolja a (4) fekete listás (azaz minden további vizsgálat nélkül tisztességtelennek tekintendő) tényállásokat.”

Megjegyezném, hogy a mai napig sem találok az *Fttv.-ben* azt a bekezdést, amely a 2005/29/EK IRÁNYELV (17) preambulumbekkezdésével megegyezik, vagyis a FEKETE LISTÁS tényállások megvalósulása esetén a magyar Fogyasztóvédelmi Hatóságok továbbra is eljárást indíthatnak ahelyett, hogy ezeket a tényállásokat eleve tisztességtelennek tekintenék.

Megjegyezném, hogy a Kúria elnöke 2013-ban egy joggyakorlat-elemző csoportot hívott életre azzal a céllal, hogy az Európai Unió jog alkalmazásának bírósági gyakorlatát elemezzék Magyarországon.

A Kúria Közigazgatási-Munkaiügyi Kollégiumvezetője, Dr. Kalas Tibor 2014. november 17. napján kelt levelében ismerte el, hogy a joggyakorlateglemző-csoport tanulmányára közvetlenül jogok, illetőleg kötelezettségek nem állapíthatók meg.

A megállapítás elolvasása után felmerült bennem, hogy valóban értelmes célokra fordítja a Kúria az adófizetők pénzét?

6. Az Alaptörvény 28. cikke szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és

a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Az Alaptörvény M) cikk (2) bekezdését úgy is lehetne értelmezni, hogy az *expressis verbis* tartalmazza a fogyasztók védelmének igényét.

Magyarország hatályos Alaptörvényének világhálón elérhető magyarázata szerint *a verseny tisztasága mellett az államnak a fogyasztók jogait is biztosítania kell, hiszen a tisztességes verseny mellett is sérülhetnek a fogyasztók jogai.*

Az alkotmányjogi panaszomban kifogásolt bírósági eljárás során egyszer sem éreztem azt, hogy valójában én vagyok az a fogyasztó, akinek a jogait meg kellene védeni.

Úgy gondolom, hogy nem vagyok hitványabb fogyasztó azoknál a fogyasztóknál, akik deviza alapú lakáskölcsönöket vettek fel és a KÚRIA az Általános Szerződési Feltételükkel kapcsolatban 2014 nyarán ítéletet hozott.

Úgy gondolom, hogy alapvetően hibás az a magyarországi joggyakorlat, hogy a Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságok minden közigazgatási hatóság eljárását egyforma jogi normák alkalmazásával vizsgálják.

Úgy gondolom, hogy a Fogyasztóvédelmi Hatóság határozatát valamilyen szinten másképpen kellett volna kezelnie a *Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak*, hiszen mégiscsak a **józan észbe ütközik** az, hogy egy fogyasztónak a bírósági eljárás során olyan hatósággal kell szembeszállnia, amelytől segítséget kellene kapnia jogi és erkölcsi értelemben egyaránt.

Az *Alapvető Jogok Biztosától* érkezett AJB–1333/2014. számú jelentése rávilágít arra, hogy a Ket. nem teszi az eljárásban résztvevő állampolgárok kötelezettségévé a kérelmük jogszabályokkal történő alátámasztását.

Ennek ellenére a *Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság* a HAJ–3267–4/2011. számú határozatában az én kötelezettségemmé tette a bírósági keresetlevél jogszabályokkal történő alátámasztását.

Az alkotmányjogi panaszomban kifogásolt bírósági eljárás során egyszer sem éreztem azt, hogy a bíróságnak meg kellene felelnie az Európai Unió Alapjogi Chartájában foglaltaknak: „az Unió politikáiban biztosítani kell a fogyasztók védelmének magas szintjét.”

Az alkotmányjogi panaszomban kifogásolt bírósági eljárás során egyszer sem éreztem azt, ami az Európai Bizottság Jogérvényesülési Főigazgatóságának saját honlapján meg lett fogalmazva: „a fogyasztóvédelemre és értékesítésre vonatkozó európai jogszabályok az információs aszimmetria elvén alapulnak, miszerint az eladó több információval rendelkezik a termékről vagy szolgáltatásról, mint a vevő, ez pedig visszaélésre ad lehetőséget.”

7. Az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése szerint *a törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.*

Magyarország hatályos Alaptörvényének világhálón elérhető magyarázata szerint *a jogképesség jelentése, hogy az adott személy jogok és kötelezettségek hordozója lehet. A jogképesség nemcsak embereket illethet meg, hanem a jogi személyeket, illetve az államot is. Az Alaptörvény – hasonlóan a korábbi Alkotmányhoz – az emberek esetében általános szabállyá nyilvánítja a jogképességet, amely egyben azt is jelenti, hogy az alapjogoknak minden ember, tehát bárki alanya lehet. Ez egyben a jogképességgel azonos bekezdésben deklarált egyenlőség alapja is. Jól tükrözi ezt az Alkotmánybíróság megítélése is, amely arra hívja fel a figyelmet, hogy az emberi jogokra vonatkozó nemzetközi egyezmények azt mondják ki, hogy minden ember, mindenütt, feltétlenül jogképes, azaz jogalany, vagyis jogi értelemben véve személy.*

A *Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság* 2014. március 14. napján azt a nyilatkozatot tette a *Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság* előtti eljárásban, hogy *amennyiben a felperes az Általános Szerződési Feltételeket sérelmesnek érzi, annyiban a Ptk. értelmében lehetősége van annak megtámadására, mindezt azonban polgári bíróság előtt kezdeményezheti.*

Tehát a *Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság* szerint jelen pillanatban *jogképes vagyok*.

A *Békéscsabai Járásbíróság* 24.Pk.50.001/2015/2. számú végzéséből viszont az olvasható ki, hogy addig *mégsem vagyok jogképes*, ameddig nem derül ki a CIRACOM Ltd. egykori vezetőjének, bizonyos *Manuel Frederick* -nek a pontos személyazonossága, illetve jelenlegi tartózkodási helye.

Összességében úgy gondolom, hogy jelenleg nem vagyok jogképes.

8. Az Alaptörvény *NEMZETI HITVALLÁSÁNAK* előszava az, hogy „*Isten áldd meg a magyart!*”

Magyarország hatályos Alaptörvényének világhálón elérhető magyarázata szerint *nemzeti himnuszunk első soránál aligha lehetne méltóbb kezdete Magyarország Alaptörvényének, amely az ország első egységes, demokratikus, írott alaptörvényeként illeszkedik a magyar történeti alkotmány ezeréves történetébe. A Nemzeti hitvallás, amely nemzeti imánkhoz hasonlóan hitet, vallomást tesz azon értékek mellett, amelyek bennünket, a magyar nemzet tagjait összekötnek.*

Úgy gondolom, hogy jogosan hivatkozhatok *ISTENRE*, mert *evangélikus vallású vagyok* és az éves adóbevalláskor az Evangélikus Egyház technikai számát szoktam megadni.

Hiszem azt, hogy „*ISTEN*” előtt erkölcsileg tisztább leszek, illetve „*ISTEN TÖRVÉNYSZÉKE*” előtt nem tudnak majd mentelmi jogra hivatkozni azok a bírók, akik a bíróságnak tett nyilatkozataimat valamilyen okból manipulálták.

Határozott kérelem megfogalmazása az Alkotmánybíróság felé

Ezúton kérem az Alkotmánybíróságot, hogy a kifogásolt bírósági eljárással kapcsolatban állapítsa meg Magyarország Alaptörvényének megsértését.

Ezúton kérem az Alkotmánybíróságot arra, hogy az Alaptörvény megsértésének megállapítása esetén kérje a *Gyulai Törvényszéktől* a 2014. június 4. napja előtti jogi helyzet visszaállítását a perújítási eljárással kapcsolatban.

Öszinte tisztelettel:

Békéscsaba, 2015. 04. 13.

Gyulai Törvényszék 13.
<i>Postán, faxon, e-mailben, átadókönyvvel érkezett személyesen behozva, gyűjtőszekrényből kivéve:</i>
Érkezett: 2015 APR 14.
Példány:..... Melléklet:..... db
Az ügyirat száma: 9. 2015. 2015. 2014

12

14

GYULAI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYELŐSÉG 3.
<i>postán érkezett, faxon érkezett, e-mailben érkezett, személyesen behozva, átadókönyvvel érkezett, gyűjtőszekrényből kivéve</i>
Érkezett: 2015 APR 17.
Példány:..... Melléklet:..... db
Az ügyirat száma: 16. 27396/2015

18